

Moterų Sąjungos 5-toji kuopa, Worcester, Mass., su savo dvasios vadu kleb. kun. A. Petraičiu.

Moterų Sąjungos 19-tojo, jubiliejinio, seimo rengimo komisija, sudaryta iš 5-tos ir 69-tos kuopų narių. Seimas įvyko Rugp. 7—10 dienomis, Worcester, Mass.

Sąjungos motiną, Uršulę T. Jokubauskaitę-Daukantienę, Sąjungos steigėją ir pačios Moterų Sąjungos įsikūrimo istorijoj.

Jau Rugpiūčio mėn., 1914 metais, čia susiorganizavo burelis šviesių moterų tikslu prieinamais būdais kelti viešumon moterų reikalus ir skleisti idėją vienos centralinės katalikių moterų organizacijos, kuri rūpintųsi jų apšvietos ir savišalpos reikalais. Tai organizacijai jos išrinko ir vardą — Moterų Sąjunga.

Rugsėjo mėnesį, 1914 metais, kuopa pasiuntė į A. L. R. K. Federacijos kongresą, Chicagoje, savo atstovę, Antaniną Jakaitytę, kuri kongrese ir referavo moterų reikalus, prašė atstovų užgirti Moterų Sąjungos sumanymą ir pagelbėti steigti kuopas visose kolonijose.

Tame pačiame kongrese moterų organizavimos klausimu referavo kita vorcesterietė, Uršulė T. Jokubauskaitė, tuomet gyvenusi Chicagoj. Be to, tuo pačiu klausimu skaitytas referatas, kurį prisiuntė Agota Sutkaičiūtė iš Pittsburgh, Pa.

Kongresas pritarė moterų reikalavimui ir paliko organizavimo darbą ten pat vadovybėj A. Jakaitytės ir U. T. Jokubauskaitės. Worcester'io kuopelė laukė, kaip eisis Sąjungos organizavimo darbas Chicago. Jei ten nesisektų sužadinti moteris, tuomet buvo pasiruošusios paskelbti Moterų Sąjungos įsikūrimą ir centrą Worcester, Mass.

Įsikūrus Moterų Sąjungai, vorcesterietėms buvo siūloma pirmosios kuopos vardas, bet jos, netrokšdamos garbės, tik džiaugdamosios atsiektu tikslu, pirmenybę, tai yra pirmos kuopos vardą, užleido čikagietėms. Tačiau vorcesteriečių kelias buvo ne rožėmis klotas. Daug visokių nesmagumų ir neapykantos teko pergyventi. Nors nesusipratimo bangos apdraskė kuopą, bet neįstengė užgesyt naujos idėjos liepsnos. Sausio 24 d., 1915 metais, susitvarkiusios susiorganizavo į 5-ją kuopą, sutraukdamos 90 narių.

Kaip ir kitoms draugijoms, kuopai teko pergyventi gerų ir blogų laikų; tvarkos ir betvarkės, sulyg gabumų asmenų, patekusių į valdybą. Per vieną tokios betvarkės laikotarpį pražudytos istorinės vertės pirmosios kuopos protokolų knygos. Be jų negalima duoti pilnos apžvalgos iš kuopos gyvavimo ir vardų narių, buvusių pirmose valdybose. Iš užsilikusių laiškų ir pirmųjų narių atsiminimais, pir-